

Van: BBL - Beleidsbabbel <beleidsbabbel@bblv.be>
Verzonden: dinsdag 21 mei 2013 13:26
Aan: BBL - Beleidsbabbel
Onderwerp: Toppoliticus gevraagd

Kan je deze nieuwsbrief niet lezen? [Klik hier](#).

beleidsb@BBEL

Nr. 331 - Toppoliticus gevraagd

- Suggesties voor nieuwe artikels of reacties welkom op babbel@bblv.be.

Voorop

- [Toppoliticus gevraagd](#)

Actueel

- [Bouw- en milieuvergunning worden omgevingsvergunning](#)
- [Betere recyclage verpakkingsafval vereist sturende overheid](#)
- [Reeks wonen in Vlaanderen, deel 9](#)

~ Voorop ~

Toppoliticus gevraagd

Nu de broeikasgassen in de atmosfeer een alarmpeil bereiken, is de tijd rijp voor politiek leiderschap. Alleen is het in Vlaanderen nog even wachten op een toppoliticus die het thema van de energietransitie opnieuw bovenaan de agenda plaatst.

Voor het eerst in de geschiedenis van de mens heeft de CO2 concentratie in de atmosfeer het alarmpeil van 400 deeltjes CO2 per miljoen (ppm) overschreden. 3 miljoen jaar terug in de tijd, bevatte de atmosfeer even veel broeikasgassen. De klimatologische omstandigheden toen, in het Pliocene, zijn onvergelykbaar met degene waarin de moderne mens tot wasdom kwam. De afgelopen 800.000 jaar fluctueerde het CO2 peil in de atmosfeer tussen de 180 ppm (ijstijden) en 280 ppm (warme perioden). De homo sapiens is goed 200.000 jaar oud.

Ieder jaar stijgt het aantal CO2-deeltjes. Oorzaak: we verbranden wereldwijd veel te veel steenkool, olie en gas. De gevolgen van de klimaatverandering zijn al uitvoerig beschreven. Met deze CO2

concentratie wordt het sowieso gemiddeld 1,5 graden warmer. De zeespiegel stijgt bijna een meter en we krijgen meer extreem weer. Maar het is nog steeds mogelijk om ergere vormen van opwarming af te wenden. Al in 2010 besliste de wereldgemeenschap verenigd op een 'klimaattop' dat ze gevaarlijke klimaatverandering wil vermijden. Doel: de opwarming van de aarde beperken tot minder dan 2 graden. Daarvoor moeten de geïndustrialiseerde landen zoals België 95% minder broeikasgassen uitstoten tegen het midden van de eeuw.

Wil tot verandering

De Europese Unie heeft die doelstellingen onderschreven. Maar het klimaatbeleid loopt momenteel spaak in de concrete uitvoering. Zo wordt er in de EU opnieuw meer steenkool verbrand omdat de kost van vervuiling (de koolstofprijs) zich op een tiende van een redelijk niveau bevindt. Met de economische crisis smelt de wil om iets aan het stokkend klimaatbeleid te doen even snel weg als de poolkappen. Alles staat opnieuw in het teken van de concurrentieslag met andere landen. Nochtans is zo goed als alle technologie voor handen om de vervuiling terug te dringen. Maar een gemakkelijke klus is het allerminst. Het is niet omdat iets kan, dat het ook gebeurt. De benodigde investeringen, gedragswijzigingen of structuurveranderingen zijn historisch ongewoon tot ongezien. De politici die we nu al kennen, deze politieke generatie zal ze in gang moeten zetten.

Politici kunnen ten rade gaan bij eerdere generaties die ook het schijnbaar onmogelijke realiseerden. Denk aan Churchill die er in slaagde de oorlogsinspanning in het Verenigd Koninkrijk dramatisch op te voeren. Z'n legendarische uitspraak "Ik heb niets anders te bieden dan bloed, hard werk, tranen en zweet" geeft onmiddellijk aan dat we in ons een ander tijdvak bevinden. Heel anders gaat het er nu aan toe. Sommige politici durven de benodigde klimaatmaatregelen zelfs niet te benoemen uit vrees voor de kiezer. Na de zomer krijgen ze een nieuwe kans. Dan verschijnt in drie delen een overzichtsrapport van het IPCC dat alle klimaatkennis op een rijtje plaatst. Het is de ideale aanleiding om de energietransitie opnieuw bovenaan de politieke agenda te plaatsen.

Mathias Bienstman

~ Actueel ~

Bouw- en milieuvergunning worden omgevingsvergunning

Recent keurde de Vlaamse regering de eerste ontwerp teksten goed over de omgevingsvergunning. Deze vergunning integreert de bestaande bouw- en milieuvergunning in één nieuwe vergunning, de omgevingsvergunning. Op zich is het samenvoegen van beide vergunningen een goede zaak. Dit is duidelijker en transparanter voor burgers, er hoeven dan geen aparte bezwaren te worden ingediend voor de bouwaspecten en voor de milieu aspecten, die vaak door mekaar lopen. Vanuit de milieubeweging willen we geen ingewikkelde procedures, wel een eerlijk en openbaar debat over

nieuwe projecten en de voorwaarden waaraan die moeten voldoen. Maar net over het punt van de openbare onderzoeken heeft de regering zich nog niet uitgesproken. Dat is blijkbaar niet prioritair.

Er blijven ook heel wat knelpunten en bedenkingen bij de omgevingsvergunning. Het grootste knelpunt is dat de milieuvoorwaarden voor altijd geldig zullen zijn. Daardoor verschuift de verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven naar de overheid. Eens een vergunning is afgeleverd, zal het aan de gemeente- en provinciebesturen zijn om regelmatig te evalueren of een bedrijf nog volgens de best beschikbare technieken werkt. In heel wat kleinere gemeenten is daarvoor te weinig personeel. Daarnaast blijven er ook grote vragen over de doorwerking van de milieueffectrapportage en de passende beoordeling in de omgevingsvergunning.

Erik Grietens

 [lees verder](#)

~ Actueel ~

Betere recyclage verpakkingsafval vereist sturende overheid

Fost Plus, het private beheersorganisme voor verpakkingsafval in Vlaanderen, heeft ongezond veel invloed op het beleid rond verpakkingsafval. Dat blijkt uit het antwoord van minister van leefmilieu Joke Schauvliege op een parlementaire vraag van Open VLD parlementsleden Gwenny Devroe. Fost Plus beslist mee over wat er gebeurt met de opbrengst van een forfaitaire belasting in het kader van het verpakkingsafvalbeleid, en lijkt daarin nogal vaak het laatste woord te hebben. Deze manier van werken doet twijfels rijzen over de mate waarin de overheid het beleid rond verpakkingsafval nog zelf stuurt. BBL vraagt daarom dat de overheid een heffing oplegt aan Fost Plus voor het niet-selectief ingezameld verpakkingsafval. Dit zou een sturende maatregel zijn die vanzelf tot betere recyclageresultaten leidt, en vooral ook een signaal dat het de overheid menens is met het duurzaam materialenbeleid.

Jeroen Gillabel

 [lees verder](#)

Reeks wonen in Vlaanderen, deel 9

Investeer in sociale woningen en in de huursector

Globaal gezien is er geen gebrek aan woongelegenheden op de Vlaamse woningmarkt. Er is wel een tekort aan goedkope huisvesting voor gezinnen met een beperkt inkomen. Zo volstaat het aanbod aan sociale huurwoningen bijlange na niet om aan de vraag te voldoen, waardoor tienduizenden gezinnen op een wachtlijst staan. Die komen terecht op de private huurmarkt, met veelal slecht geïsoleerde woningen en dito hoge energierekeningen. Een inhaalbeweging is dan ook nodig om de sociale noden te lenigen. Nu vallen te veel mensen uit de boot.

Erik Grietens

 lees verder

© Copyright BBL 2013

BBL2MEET

Op zoek naar een duurzame vergaderplek in Brussel?

 Wijzig uw abonnementsgegevens op bondbeterleefmilieu.be.